

Republika e Kosovës
Republika Kosovo - Republic of Kosovo
Kuvendi - Skupština - Assembly

Zakon Br. 04/L - 140

**O PROŠIRENIM NADLEŽNOSTIMA ZA KONFISKACIJU IMOVINE
STEČENE VRŠENJEM KRIVIČNIH DELA**

Skupština Republike Kosova

Na osnovu člana 65(1) Ustava Republike Kosovo,

Usvaja:

**ZAKON O PROŠIRENIM NADLEŽNOSTIMA ZA KONFISKACIJU
IMOVINE STEČENE VRŠENJEM KRIVIČNIH DELA**

POGLAVLJE I
OPŠTE ODREDBE

Član 1
Svrha

Ovaj zakon utvrđuje proširene nadležnosti za konfiskaciju imovine lica koja su tu imovinu stekla vršenjem krivičnih dela, kada se postupci propisani u Zakoniku o krivičnom postupku nisu dovoljni.

Član 2
Delokrug

Odredbe ovog zakona primenjuju se za imovinu lica koja su izvršila krivična dela predviđene Krivičnim zakonikom Republike Kosovo.

Član 3 Definicije

1. Za potrebe ovog zakona, dole navedeni izrazi imaju sledeća značenja:

1.1. **Agencija** - Agenciju za upravljanje oduzetom ili konfiskovanom imovinom.

1.2. **Ministarstvo** - Ministarstvo pravde.

1.3. **Konfiskacija** - trajna konfiskacija imovine koje je naloženo pravosnažnom odlukom nadležnog suda ili nekog drugog nadležnog organa u skladu sa važećim zakonima.

1.4. **Proširene nadležnosti za konfiskaciju** - mere konfiskacije imovine shodno postupku koji je utvrđen u ovom Zakonu.

1.5. **Imovina koja podleže delokrugu primene proširenih nadležnosti za konfiskaciju** - imovina koja je u svojini optuženog ili se vodi na ime optuženog, koja podleže zabrani iz člana 265 izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku Kosova, odnosno koja podleže privremenoj konfiskaciji iz člana 267 Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku Kosova.

1.6. **Kupac bona fide** - lice koje je kupilo imovinu od optuženog ili osuđenog lica nakon što je za istu platilo razumnu tržišnu cenu za datu imovinu, imajući u obzir član 97.2 Krivičnog zakonika Republike Kosova.

Član 4 Odlučnje Suda o primeni ovog zakona

1. Državni tužilac u krivičnom postupku zatražiće od suda da vrši proširene nadležnosti za konfiskaciju iz ovog zakona samo ako je u stanju da dokaže uslove iz člana 6, člana 7. ili člana 8. ovog zakona.

2. Sudija pojedinac ili predsednik Sudskog veća odlučuje da li je državni tužilac dokazao da se mogu primeniti uslovi iz člana 6, člana 7 i člana 8 ovog zakona.

3. Sud može da primeni proširene nadležnosti za konfiskaciju samo ako je državni tužilac dokazao uslove iz člana 6, člana 7. i člana 8 ovog zakona.

4. Na zahtev državnog tužioca treba da se opiše svaka imovina koja podleže delokrugu primene proširenih nadležnosti za konfiskaciju uz dovoljnu meru preciznosti za jasno utvrđivanje imovine o kojoj je reč.

Član 5 Vršenje proširenih nadležnosti konfiskacije

1. Imovina koja podleže delokrugu primene proširenih nadležnosti konfiskacije a koja nije materijalna korist stečena izvršenjem krivičnog dela opisana u optužnici, može da podleže konfiskaciji iz člana 6 ovog zakona.

2. Imovina koja podleže delokrugu primene proširenih nadležnosti za konfiskaciju a koju je stekao optuženi koji je preminuo, može da podleže konfiskaciji iz člana 7 ovog zakona.

3. Imovina koja podleže delokrugu primene proširenih nadležnosti za konfiskaciju, a koju je stekao optuženi koji je napustio Republiku Kosovo može da podleže konfiskaciji iz člana 8 ovog zakona.

4. Odredbe ovog zakona mogu da se primene na imovinu koja je preneto trećem licu od lica koja je ili je postalo optuženo ili osuđeno lice. Treća strana ima pravo da dokaže da je kupac *bona fide* imovine. Ne može da se konfiskuje imovina od kupca *bona fide* takve imovine.

POGLAVLJE II PROŠIRENE NADLEŽNOSTI ZA KONFISKACIJU

Član 6

Uslovi za konfiskaciju imovine stečene vršenjem kriminalnih radnji

1. U toku trideset (30) dana od pravosnažnosti sudske odluke kojom je optuženi proglašen krivim zbog izvršenja krivičnog dela iz poglavlja XV, XXIII, XXIV, XXV ili XXXIV Krivičnog zakonika, ukoliko državni tužilac može, jednim drugim podnetim zahtevom sudiji pojedincu ili predsedniku Sudskog veća ponudi dokaze kojim dokazuje osnovane razloge da je:

1.1. optuženi stekao druga bogatstva - koja nisu predstavljali materijalnu korist stečenu izvršenjem tog krivičnog dela, za koje je optuženi osuđen;

1.2. ostale imovine oduzete posle 31 decembra 1999 god.;

1.3. zakoniti prihodi optuženog bili su nedovoljni za kupovinu te druge imovine;

1.4. optuženi je bio uključen sličnim aktivnostima za koje je proglašen krivim;

1.5. ponašanje iz podstava 1.4. ovog stava moglo je da omogući kupovinu te druge imovine.

2. Ako zahtev koji podnese državni tužilac shodno stavu 1. ovog člana ne iskaže osnovan razlog iz podstava 1.1., 1.2. ili 1.3., ovog stava sud donosi rešenje sa obrazloženjem kojom će da odbije taj zahtev. Naprotiv, sud dostavlja kopiju zahteva optuženom.

3. Optuženi ima pravo na branioca u toku postupka koji se vodi prema ovom članu.

4. Osuđeno lica ima rok od trideset (30) dana po prijemu kopije zahteva državnog tužioca da podnese dokaze da je predmetna imovina bila kupljena sredstvima iz zakonitih prihoda.

5. Za neko bogatstvo prisvojene od osuđene lica pre perioda kada je izvršeno krivično delo za koje on ili ona je osuđen, osuđeno lice može podneti dokaz da kadastarska evidencija ili dokumenti koji mogu dokazati da je imovina kupljena legitimnim prihodima nije dostupna ili pouzdana.

6. Sudija pojedinac ili Sudsko veće održaće sudsko ročište na kojem će:

6.1. optuženom dozvoliti da pregleda dokaze koji potkrepljuju zahtev državnog tužioca iz stava 1. ovog člana;

6.2. državnom tužiocu dozvoliti da pregleda dokaze koje je podneo optuženi u skladu sa stavom 4. i 5. ovog člana;

6.3. treća strana ima pravo da dokaže da je kupac *bona fide* imovine u skladu sa članom 5. stav 4. ovog zakona.

7. Ako sud utvrdi da je imovina stečena sličnim aktivnostima kao što su kriminalne aktivnosti za koje je optuženi proglašen krivim, sud donosi rešenje sa obrazloženjem kojom:

7.1. utvrđuje da je imovina bila stečena u toku istog vremenskog perioda krivičnim delima za koje je optuženi proglašen krivim;

7.2. utvrđuje da su zakoniti prihodi optuženog bili nedovoljni za kupovinu te druge imovine;

7.3. utvrđuje da se optuženi bavio sličnim aktivnostima kao što su aktivnosti za koje je proglašen krivim;

7.4. utvrđuje da je bavljenje tim aktivnostima omogućilo kupovinu te imovine;

7.5. utvrđuje da je okrivljeni imao priliku da dokaže da je imovina stečena kroz legitimnih prihoda;

7.6. utvrđuje da optuženi nije dokazao da je imovina stečena iz zakonitih prihoda;

7.7. utvrđuje da konfiskacija imovine neće predstavljati nepravedni čin;

7.8. utvrđuje vrstu imovine i njenu novčanu vrednost;

7.9. nalaže da imovina ili imovinska prava pređu u vlasništvo Republike Kosovo ili oštećene strane, prema datoj prilici;

7.10. obavezuje treća lica da predaju imovinu Republici Kosovo ili oštećenoj strani, prema datoj prilici, ako nije već bila predata u skladu sa podstavom 7.9. ovog stava, ili da isplate novčanu vrednost te imovine u roku od petnaest (15) dana, od dana pravosnažnosti istog rešenja;

7.11. nalaže da u javni registar suda ili nekog drugog organa vrše odgovarajuće izmene u pogledu svojinskih prava na ime Republike Kosovo ili oštećene strane, na adekvantan način.

8. Protiv sudskog rešenja iz stava 7 ovog člana dozvoljena je žalba.

Član 7

Uslovi pod kojima može da se konfiskuje imovina u vlasništvu optuženog koji je umro

1. Kad krivični postupak ne može da se nastavi zbog smrti optuženog, u skladu sa članom 160. izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, ali je njegova imovina predmet zabrane iz

člana 265. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, privremene konfiskacije iz člana 267. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, ili ako je podignuta optužnica u kojoj je navedeno da imovina podleže konfiskaciji iz člana 241, stav 1, tačka 9. izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, sud na predlog državnog tužioca ili oštećene strane može da nastavi krivični postupak ako:

1.1. vrednost imovine koja podleže konfiskaciji prelazi iznos od hiljadu (1.000) Evra;

1.2. nastavak postupka je u interesu pravde.

2. Sud donosi odluku o nastavku krivičnog postupka bez obzira na to što je optuženi preminuo i navodi razloge zbog kojih ne može da se započne sa krivičnim postupkom protiv optuženog, vrednost imovine koja podleže konfiskaciji i razloge iz kojih je u interesu pravde da se nastavi sa vođenjem krivičnog postupka.

3. Ako je zakonski naslednik umrlog optuženog nije odredio branioc, sud imenuje branioca ili ovlašćuje nastavak datog punomoćja braniocu koji će da zastupa interese umrlog optuženog. Branioc pristupi u najboljem interesu zakonskih naslednika, umrlog optuženog.

4. Ako optužnica nije bila podignuta, tužilac ima rok od sto i osamdeset (180) dana, od dana donošenja sudske odluke iz stava 2. ovog člana da podigne optužnicu protiv optuženog koji je umro u odnosu na (ex relatione) imovinu koja podleže konfiskaciji. Optužnica se podnosi na odgovarajući način, u skladu sa Poglavljem XV izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku.

5. Ako je optužnica bila podignuta pre smrti optuženog, ili ako je optužnica podignuta na osnovu stava 3 ovog člana, sud vodi sudsku raspravu u skladu sa Poglavljem XIX izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku.

6. Sud uzima u obzir samo one tačke optužnice koje potkrepljuju konfiskaciju imovine.

7. Sud uzima u obzir pravo treće strane da dokaže da je kupac *bona fide* imovine u skladu sa članom 5., stav 4. ovog zakona.

8. Ako sud utvrdi da je optuženi izvršio krivično delo i da imovina koja podleže konfiskaciji predstavlja materijalnu korist stečenu izvršenjem krivičnog dela, sud donosi rešenje u kojem:

8.1. utvrđuje da je optuženi izvršio krivično delo;

8.2. utvrđuje da je imovina stečena izvršenjem krivičnog dela iz podstava 8.1. ovog stava;

8.3. utvrđuje vrstu imovine i njenu novčanu vrednost;

8.4. nalaže da imovina ili imovinska prava pređu u vlasništvo Republike Kosovo ili oštećene strane, prema datoj prilici;

8.5. nalaže trećim licima da predaju imovinu Republici Kosovo ili oštećenoj strani, prema datoj prilici, ako nije već bila predata u skladu sa podstavom 8.4. ovog stava ili da isplate novčanu vrednost te imovine u roku od petnaest (15) dana, od dana pravosnažnosti tog rešenja, i

8.6. nalaže da javni registar suda ili nekog drugog organa izvrši odgovarajuće izmene u pogledu svojinskih prava na ime Republike Kosovo ili oštećene strane, na adekvantan način.

9. Protiv rešenja iz stava 8 ovog člana dozvoljena je žalba.

Član 8

Uslovi pod kojima može da se konfiskuje imovina u vlasništvu optuženog koji je u bekstvu

1. Ako državni tužilac može da obustavi istragu shodno članu 157. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, ako je imovina navedena u zabrani iz člana 265. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku ili ako je određeno privremena konfiskacija iz člana 267. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, državni tužilac nastavlja krivični postupak protiv optuženog ako:

1.1.državni tužilac navede osnovanu sumnju da je optuženi u bekstvu;

1.2.vrednost imovine koja podleže konfiskaciji prelazi iznos od pet hiljada (5.000) evra;

1.3.nastavak postupka je u interesu pravde.

2.Ako je podignuta optužnica u kojoj je navedeno da imovina podleže konfiskaciji shodno članu 241. stav 1, podstav 9 Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, a optuženi protiv kojeg je podignuta optužnica je u bekstvu ili nedostupan organima reda, sud na predlog državnog tužioca može da nastavi vođenje krivičnog postupka ako:

2.1.državni tužilac ima osnovanu sumnju da je optuženi u bekstvu;

2.2.vrednost imovine koja podleže konfiskaciji prelazi iznos od pet (5.000) evra;

2.3.nastavak postupka je u interesu pravde.

3. Sud donosi odluku o nastavku vođenja krivičnog postupka i opisuje razloge za osnovanu sumnju da se optuženi nalazi u bekstvu, vrednost imovine koja podleže konfiskaciji i razloge iz kojih je u interesu pravde da se nastavi sa vođenjem krivičnog postupka.

4. Sud imenuje branioca ili ovlašćuje nastavak datog punomoćja braniocu koji će da zastupa interese optuženog.

5. Ako optužnica nije bila podignuta, tužilac ima rok od sto i osamdeset (180) dana od dana donošenja sudske odluke iz stava 3 ovog člana da podigne optužnicu protiv optuženog koji je u bekstvu u odnosu na (*ex relatione*) imovinu koja podleže konfiskaciji. Optužnica se podnosi na odgovarajući način, u skladu sa Poglavljem XV Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku.

6. Ako je optužnica bila podignuta na osnovu stava 2. ovog člana, sud vodi sudsku raspravu u skladu sa Poglavljem XIX Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku.

7. Sud uzima u obzir samo one tačke optužnice koje potkrepljuju konfiskaciju imovine.

8. Sud uzima u obzir pravo treće strane da dokaže da je kupac *bona fide* imovine u skladu sa članom 5., stav 4. ovog zakona.

9. Ako sud utvrdi da je optuženi izvršio krivično delo i da imovina koja podleže konfiskaciji predstavlja materijalnu korist stečenu izvršenjem krivičnog dela, sud donosi rešenje u kojem:

9.1. utvrđuje da je optuženi izvršio krivično delo;

9.2. utvrđuje da je imovina stečena izvršenjem krivičnog dela iz podstava 9.1. ovog stava;

9.3. utvrđuje vrstu imovine i njenu novčanu vrednost;

9.4. nalaže da imovina ili imovinska prava pređu u vlasništvo Republike Kosova ili oštećene strane, na adekvantan način;

9.5. nalaže trećim licima da predaju imovinu Republici Kosova ili oštećenoj strani, na adekvantan način, ako nije već bila predata u skladu sa podstavom 9.4. ovog stava, ili da isplate novčanu vrednost te imovine u roku od petnaest (15) dana, od dana pravosnažnosti istog rešenja;

9.6. nalaže da u javni registar suda ili nekog drugog organa izvrše odgovarajuće izmene u pogledu svojinskih prava na ime Republike Kosova ili oštećene strane, na adekvantan način.

10. Protiv rešenja iz stava 9. ovog člana dozvoljena je žalba.

11. Optuženi ima apsolutno pravo da mu sudi drugo sudsko veće nakon povratka iz bekstva; ipak, odluka iz stava 9. ovog člana neće biti revidirana nakon što postane pravosnažna. Odluka iz stava 9. ovog člana nije prihvatljiva u suđenju *in personam* protiv optuženog.

Član 9

Korišćenje naloga zabrane ili privremene konfiskacije u toku obustave istrage

1. Ako državni tužilac donese odluku za obustavu istrage shodno članu 157 Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, ali ako se u krivičnom postupku stavi zabrana na imovinu u skladu sa članom 265. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku ili ako je naloženo privremena konfiskacija na osnovu člana 267. Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku, državni tužilac će zatraži od sudije da u prethodnom postupku odluči o nastavku ili o prestanku važenja te zabrane radi trajne konfiskacije. Sudija u prethodnom postupku ovlašćuje nalog za zabranu ili privremenu konfiskaciju protiv optuženog na šest (6) meseci ako:

1.1. državni tužilac ima osnovanu sumnju da je optuženi izvršio krivično delo i da je imovina stečena izvršenjem tog krivičnog dela;

1.2. vrednost imovine koja podleže konfiskaciji prelazi iznos od deset hiljada (10.000) evra;

1.3. nastavak postupka je u interesu pravde.

2. Državni tužilac može da podnese zahtev sudu još jednom za šest (6) meseci.

3. Ako državni tužilac ne bude ponovo otvorio istragu do isteka ovlašćenja suda iz stava 1 ili 2, ovog člana branilac optuženog može da zatraži od sudije da u prethodnom postupku odbaci nalog za zabranu ili privremenu konfiskaciju.

POGLAVLJE III

IZVRŠENJE NAD IMOVINOM I UPRAVLJANJE KONFISKOVANOM IMOVINOM

Član 10

Izvršenje odluka suda vezano sa konfiskovanom imovinom

Imovina čije je konfiskacija bilo naloženo pisanim sudskim rešenjem na osnovu člana 370 Izmenjenog i dopunjenog Zakonika o krivičnom postupku ili sudskim rešenjem na osnovu člana 6, 7. ili 8. ovog zakona, sprovodi se u skladu sa Poglavljem XXVIII Zakonika o krivičnom postupku.

Član 11

Troškovi postupka

1. Troškovi postupka obuhvataju troškove sekvestriranja, konfiskacije, administriranje, tarifu branioca i druge opravdane troškove.

2. U skladu sa ovim zakonom, troškove sekvestriranja plaćaju se od Vlade a plaća ih lice protiv kojeg je bilo naloženo sekvestriranje imovine.

3. U konačnoj odluci vezano sa zahtevom za konfiskaciju, sud utvrđuje obavezu za plaćanje troškova unapred plaćene od Vlade.

4. Lice navedeno u stavu 2 ovog člana neće platiti troškove koje je unapred platila Vlada osim ako sud ne naloži meru konfiskacije.

5. O prigovorima u vezi sa troškovima postupka odlučuje sud koji je doneo rešenje o troškovima.

POGLAVLJE IV

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 12

Podzakonski akti

Podzakonski propisi za izvršenje ovog zakona treba da se donesu u roku od šest (6) meseci od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 13
Stavljanje odredbi van snage

Stupanjem na snagu ovog zakona, stavljaju se van snage odredbe koje su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 14
Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana nakon objavljivanja u Službenom listu Republike Kosova.

Zakon Br. 04/L - 140
11. februar 2013. god.

Predsednik Skupštine Republike Kosova

Jakup Krasniqi